

(א) לקמן כ"ג ע"ג ש"מ
(ב) כ"ג ע"ג ש"מ
(ג) כ"ג ע"ג ש"מ
(ד) כ"ג ע"ג ש"מ

תורה אור השלם

1. נשאר בעיר שמה
ושאקרה יבתי שער:
ישעיהו כ"ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אקילקלתא
אשפה. כ"ג וכן הוא בש"מ
דף כ"ג ע"א ובה"ט
דף כ"ג ע"ב:

גליון הש"ס

ב' קב"ר בור ברשות
חיובי. ע"י לקמן דף כ"ג ע"ב
מוס' ד"ה ה"מ:

מוסף רש"י

כהדיוט מדעת דמי.
שהקדש מונח למעול לבל
הגא' ואלו מוחה בידו
ורמנה אמר מלן ומתמי
למעול ולמנה דיע (ב"ח
(סז). ושאינה יוכת שער.
לשון בית השאה מלן יושב
ומתוך כך שעדים מתקדים
שם ומגננין וכו' ומתן אל
שעירו (סו"ט סח). שם
הוא ושמא שיהיה מכנת
שערים ויבתי בית ארון.
אלו דר' צמח (לקמן כ"ג).
ביתא מיחבא יתיב. זה
הדר צמחה ההנה צמת
זה שהיא מושב צדורין.
ימי. אלו חורב, כפי שיהיה
צמחה שם ומשפיר' ספקיה
תמיד (סס).

רבינו הגנאל

כהדיוט מדעת דמי, וחיוב
ובהדיוט שלא מדעת,
קיימי' לן חצר דלא
קיימי' לאוראה פטור, שני
ושאינה יוכת שער. השובר
בית מראובן ונמצא אותו
הבית כי לשמעון הורא,
משלם הדר בו משלם
לבעלו, וכן השובר בית
מבעלי העיר ומצאנו
בעלים משלם הדר ומצאו
לבעלו. והוא גברא רבנא
אפדנא אקילקלתא דיתמי
ואגביה רב נחמן לאפדניה
מינה, להשתלם השכירות
דמי. ל"מ קסבר הדר
בחצר חיבורי בלא דעתו
צריך להעלות שוכר. לא,
אלא משום דבעיקרא
קרימנא הו' יתיב בהויה
קילקלתא והו' היבי
ליתמי דבר מוצט, ואמי'
ליה ר' נחמן זיל פייסינור
ליתמי. לא אשגח ביה,
ואגבא לאפדנא מיניה.
מתני'. מצדדי רחבה
משלמת מה שהיוקה. אמ'
רב ובמחורת, כגון שיש
גויות פתוחות בדרדורן
שלתרשות הרבים ויהיה
מהלכת ומחורת ראשה
והוטפה פניה מן הפתחים
ואוכלת. ושמואל אמ' אפי'
מחורת פטורה ומשלמת
מה שהיוקה. היכי משכחת
לה כגון דשבקה לרחבה
ואולה וקם בצידוי רחבה.
ואותיב רב נחמן עליה
דרב מנחם' מפתח החנות
משלמת מה שנתנה, מא'
לא במחורת וקמי' מה
שנתה אבל מה שהיוקה
לא, ופיקי' מתני' הנותן
דקיימי' זה פתח החנות
בקרן זוית, כגון שהיה

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

אין לריך להעלות לו שוכר. ועוד אמר אלמנ מרי דהשוכר צית מלאכות כו' ונמנאלת צית של שמעון והוא שוכר מלאכות מעלה שוכר לשמעון:
פרסי. כלומר תרמי מיילי קאלמר דסתין אהדי דהאי דשוכר צית שמעון מלאכות הוה ליה דר בחצר שמעון שלא מדעת שמעון

וקאלמר לריך להעלות לו שוכר ורישא קאלמר אין לריך: הא דקיימא לאגרא. מעלה שוכר לשמעון דהוה ליה זה נגה זה חסר: הדר בחצר חנינו. דלא קיימא לאגרא שלא מדעת אין לריך להעלות שוכר: שאמר ושאינה יוכת שער. שד שזמו שאיה מכנת שער צית שאין צני אדם דרין צו והלכך זה שעמד צו ההנה. לישנא אחרתא צית שהוא שאוי ויחד מאין אדם יוכת שער מוזיקין מכנתין אותו: צינא מיסנא יוכת שער צית שהוא מיושב צדית צני אדם יתיב ישובו קיים לפי שהדין צמחין רואין מה שהוא לריך ומתקנין אותו: דקמשמש צו. צנל הצית צליצי ומינחם שהיו עליו ומצנו צמחין וזה הלך וזר צו משום שאיה ליכא הויל ומשמשין צו משום ציתא מיתצא איהל דלון זה ישוב זה שדר צו יפה עשה והנהו: אקילקלתא. (א) אשפה דמתרגמינן אקילקלתא מאשפות יריס אציון (סהל'ס ק"ג): קרימנא. שם אומה. ל"א קדמונא קדמוניס היו יושבין צו ומפעלים שוכר ליתומיס והוה ליה קיימא לאגרא: אמר רב ובמחורת. ראשה מרחצה לזידה של רחצה ואכלה פירות קמי' מתניתין דמשלמת מה שהיוקה אפי' גדולה קיימא צרחה: פטורה. הויל וגוף הנהמה קאי צרחה לאורחה הוא להחזיר ראשה וכן צרה"ר היא: וקמה צליצי רחצה. שאין דרך שוריס ללכת שם הלכך לאו כרה"ר דמי: צאפי נפשה. לאו אמתניתין: מחורת. שהחורה ראשה ואכלה צליצי רחצה: פטורה במחורת. דהא פתח חנות צמוך רחצה לכה ולא משכחת לה אלא במחורת וקמי' מה שנהנית כו': דקיימא. חנות צקרן זוית כגון מצוי קטן הלה צמצוי גדול וקיימא חנות צראש מצוי קטן ומשון קצת כלפי פנים וכשנכנסה צהמה צמצוי גדול לקטן פגעה בצירות מיד דרך הלכה דלאו מחורת

היא: כ"ע לא פליגי דהייב דלא היה לה להחזיר ראשה ללזיד רחצה: נמקלה מקום. שכנס לתוך שלו וצנה והינתן מתקנאו לרה"ר ושטח שם פירות ונכנסה שם צהמה דרך הלכה ואכלתין: לימא. רב ושמואל צחופר צור צרשותו והפקירו רשותו ולא הפקירו צורו קמפלגי ובפלוגתא דרבין ישמעאל ור"ע דפליגי צנה לקמן צפרק שור שנגח את הפרה (דף מט:): רב צבר חייב משום הכי פטורה הך צהמה דוה ששטח עם פירותיו הוה ליה כמו צור שאם הוחלקה צנה צהמה חייב שהרי הפקיר רשותו הלכך לא היה לו לעשות כן וקיי"ל צהמניה את הכד (לקמן דף ג:) כל המתקלטין צרשות הרבים שהיוקי חייבין לשלם וכל המתחזיק צנה זכה: ושמואל צבר פטור. הלכך צהמה שאכלתן חייבת שהרי צרשות עשה ורשות הרבים נמי לא היו שאין זה דרך הלכה: צעלמא

צוקנטרם וצנהמה שאכלה פטורה ורב לטעמיה צפרק המניח (לקמן דף ג:): זכה צין גנוסן צין צצתן ואין לתמוה איך מפתר מפירות פנימיים

בא

מג א מ"י פ"ג מהלכות גולה ואזדה הלכה ט טו"ש"פ ח"מ כ"י שגס סעיף י':
מוד ב מ"י פ"ג מהלכות גולה ואזדה הלכה ט סגנון עין עג טו"ש"פ ח"מ כ"י שגס סעיף ט טו"ש"פ י':
גה ג סגנון עין ט: מו ד ה מ"י פ"ג מהלכות גולה וזדה הלכה ט סגנון עין טו"ש"פ ח"מ כ"י שגס סעיף ט: מו ד טו"ש"פ ח"מ כ"י שגס סעיף ט: מו ד טו"ש"פ ח"מ כ"י שגס סעיף ט:

כהדיוט מדעת דמי. פ"ה לדעת שכינה איכה וקשה דשלא מדעתו לאו דוקא אלא אורחיה דמילתא נקט וה"ה מדעתו אלא נראה כהדיוט מדעת דמי כלומר דעת שכינה איכה שלא יתנה אדם צלה מעילה: ויהיב ר' יהודה דבר מועט. ומחמת כן חייב לשלם מה שנהנה אפי' שלא חיסר כל כך וכן מוכח כולה שמעתינן כדאמרין לעיל משום שמריתתא דלשיתתא:
ובמחורת. פי' צוקנטרם לדוקא צמחורת אכל אכלה צלה חיזור כגון צליצי רחצה צולטין ואכלה מאזתה צליצי משלמת מה שנהנית צפי"ה אחר של רש"י פירש למחורת חייבת משום קרן דמשונה הוא וקשה לפירושו דלעיל אמרין כיון לאורחיה למילא לפתח אורחיה נמי לסרובי ולמיסק הלא נמי אורחיה לחזור ואפילו לעלות צליצי רחצה ועוד דמשלמת מה שהיוקה משמע נ"ש ועוד דמשמע צסמוך דחיובא דמקלה מקום לרה"ר כחיוב מחורת ונראה לר"י לזידי רחצה חשיצי חצר הגיזק שכל אחד יש לו רשות להניח פירותיו כנגד פתח ציתו צליצי רחצה ולרב אפילו צמקום שיכול לאכול צמחור חשיב חצר הגיזק וחיבת נוק שלם מטעם צן ולשמואל מקום שיכולה לאכול צמורה חשיב לה כרשות הרבים:
מפתח החנות. הן תריסי החנויות כשפתחין אותן ונותנין שם פירות: מה שנהנית. לא רלע להעמיד כגון שפתח החנות צולט לתוך הרחצה ויכולה לאכול צלה חיזור דמודה רב דפטור לפי שאין דרך החנות להיות צולט כל כך:
דקיימא בקרן זוית. כגון מצוי עקום וכשמנגעת לעקמומיתה קודם שספדה לצד אחר אוכלת מפתח החנות כנגדה צלה חיזור וצמוך החנות משלמת מה שהיוקה אפי' שאוכלתן צלה חיזור דחצר הגיזק ממנש הו' וצירושלמי משני הך פירכא דמפתח החנות אליצא דרב כגון שהיה חמור טעון גדייס וצשעת עמידתו פטור לאורחיה ואכלו לפ"ה אתי שפייר דלגבי חמור שאוכל צמחור חשיב קרן ולגבי גדייס דאכלי כי אורחיהו חשיב צן ולפי"ה ר"י צ"ל דכל מה שהגדייס יכולין להגיע ולאכול חשיב רה"ר אפילו לחמור שאין יכול לאכול צלי חיזור כי זה דומק לומר דגבי חמור חשיב חצר הגיזק ולגבי גדייס שאלו גבי חשיב חצר חשיב רשות הרבים: כ"ה פליגי במקצה מקום בו. לכנס לתוך שלו והינתן מקרקעו לצני רה"ר ולא שהפקיר רשותו דל"כ הו' רה"ר גמור אלא הינתן לשטוח שם פירותיו אכל כ"ו שאין פירות שם רשות לצני רה"ר להלך שם ומסקינן פלוגתא דרב דלמר דחשיב צן צרה"ר אפילו אין יכולין לאכול צלה חיזור דלא דמי למחורת צליצי רחצה צליצי רחצה הס גבוהיס ורחביס ומוצדליס ממנו וחשוביס חצר הגיזק אכל מקלה מקום שוה הוה לרשות הרבים ושמולא אמר חייבת משום שהפירות מונחין צרשותו והו' חצר הגיזק אף על פי שיש רשות לצמחה דרשו אצלה: דר"ב סבר בור ברשותו חייב. ולכך פטור לחשיב כמו כורה צור שאם הוחלקה צהמה צמות פירות חייב להלך כל הקודם וזה צנין תקלה צרשות כדפירש צעלמא

(לקמן דף ג:): זכה צין גנוסן צין צצתן ואין לתמוה איך מפתר מפירות פנימיים